

Közelebb Istenhez

Életünk legfájdalmasabb pillanatai közé tartozik, amikor rádöbbenünk, hogy csalódnunk kell valakiben, akit addig jónak, igaznak, hitelesnek tartottunk, akit szerettünk. Legtöbbször azonban nem is annyira másokban, mint saját elképzeléseinkben csalódunk. Én úgy gondoltam... En úgy képzeltem.. És minden másképpen történt... Hol van most az Isten...? Így érezhették Jézus hallgatói közül is sokan a kenyérszaporítás csodája után. Földi jólétet, gondtalan életet vártak tőle, és Ő az örök életről kezdett beszélni. Az emberek testi eledelt kértek tőle, és Ő lelki táplálékot kínált. Politikai szabadságot reméltek, és Ő a bűnből akarta kimenteni őket. Nem értik, hogy Jézus sokkal többet akar adni annál, amit kérnek.

Sokan a vallásosságtól azt kívánják, hogy Isten szubjektív, földies, mindennapi igényeiket segítse. Ha ez nem történik meg, és nem pont úgy, ahogyan elképzelték, otthagyják Istent, Jézust, templomot, imádságot és minden szent dolgot. Elfelejtik, hogy az igazi vallásosság hűség és mindhalálíg odatartozás Jézushoz.

Balczó András, kereszténységéről tanúságot tevő olimpikon egy balassagyarmati előadásában azt mondta: „Nem az olimpiai győzelem és az aranyérem a fontos, hanem a hűség hitünkhöz, hivatásunkhoz.” Amikor szűk látóköreink és önzésünk kísértéseket okoz és meggyengül a hitünk, gondoljunk Szent Péter szavaira: „Uram, kihez mennénk, tiéd az örök életet adó tanítás.” Uram, hiába mennénk bárhová, mert számunkra nem adatott más, mint te, akiben erőnk, jövőnk és üdvösségünk, boldogságunk van.

Jézus kitarja az ajtót: „Ti is el akartok hagyni?”. Senkire nem erőlteti magát, hiszen a szeretet szabadságot ad, de kitarja a hűség és az áldozatokat vállaló rendíthetetlen élet kapuját. Szűk ez a kapu, és boldogok, akik átmennek rajta. Ha érdemes kitartani egy jó barát, egy hitves mellett holtomiglan-holtáiglan, mennyivel inkább érdemes Jézus mellett egy életen át.

Csak az öntelt, gőgös ember zárja ki magát a jézusi közösségből, pedig az Ő egyéniségénél és barátságánál nincs nagyobb erő és boldogság ezen a földön. Őt elkerüli, az oktalan, aki keresi az már meg is találta - mondja Szent Ágoston.

Egy római zarándoklaton, amikor beléptem a Szent Péter bazilikába, az ismert, szép éneket hallottam felcsendülni: „Közelebb, közelebb Uram hozzád. / Boldogan ölelem szent kereszted át. / Édes lesz az nekem, hisz te fogod kezem. / Közelebb, közelebb hozzád, Istenem. / Ha vándorutamon a nap leszáll, / Nyugtot fáradt fejem csak nálad talál. / Álomban rebegem, tiéd az én szívem. / Közelebb, közelebb hozzád, Istenem.”

Ezt a boldogító, szeretetteljes közelséget kérjük tőled, Istenünk!